

ÁBACO	Parte superior do capitel.
ÁBSIDE	Capelas situadas tralo altar maior. (poden ser moi pequenas)
ACANTO	Planta de follas espiñosas que decora o capitel corintio.
ACRÓTERA	Peza decorativa no vértice do frontón e esquinas dos templos gregos
AJEDREZADO	Decoración de cadrados alternativamente en sobrerrelieve e bajorrelieve
ARABESCO	Ornamentación a base de complexos debuxos xeométricos entrelazados.
ARCO ABOCINADO	Dise do arco ou van que ten mais luz ao carón que ao outro do muro.
ARCO ANGRALADO	Arco co intradós ornamentado con pequenos lóbulos que se cortan formando picos.
ARCO APUNTADO	O formado por dúas porcións de curva que forman ángulo na clave.
ARCO CEGO	Que ten pechada a súa luz (adoita usarse como ornamento).
ARCO DE MEDIO PUNTO	Arco semicircular
ARCO FAJÓN	Arco que reforza unha bóveda no seu interior (moi usado no románico)
ARQUIVOLTA	Conxunto de molduras que decoran un arco no seu paramento exterior vertical, acompañando á curva en toda a súa extensión e terminando nas impostas.
BAJORRELIEVE	Relevo que ten a metade do seu vulto. Relevo no que as figuras resaltan máis cara ao interior que ao exterior sobre un paramento.
BALDAQUINO	Dosel sobre columnas, para cubrir un altar.
BAPTISTERIO	Sitio polo común de planta circular ou poligonal, próximo a un templo e xeralmente pequeno, onde se administra o bautismo.
BASA	Parte inferior dunha columna sobre a que repousa o fuste.
BÓVEDA DE ARISTAS	Fórmase ao cruzarse perpendicularmente dous de canón.
BÓVEDA DE CANÓN	Fórmase sobre a base dun arco de medio punto
BÓVEDA DE CASCARÓN	Tamén chamada forno ou cuarto de esfera é a formada por un cuarto de esfera, usualmente usada nos ábsides.
BÓVEDA DE CRUCERIA	Fórmase co cruzamento dos nervios dos arcos ojivales.
BÓVEDA DE TRACERÍA	Ou nervada: A que leva un entramado de reforzos ou nervios de aspecto decorativo.
BÓVEDA SOBRE PECHINAS	Triángulos curvos sobre os que se apoia unha cúpula.
BÓVEDA SOBRE TROMPAS	Bovedillas que transforman un cadrado nun octógono e no que se sustenta unha cúpula
BUSTO	Representación escultórica dunha figura humana que comprende a cabeza, o pescozo, os ombreiros e o nacemento dos brazos e peito.
CABECEIRA	Zona final da igrexa onde adoita situarse o altar principal
CANECILLO	Pedra que sostén unha parte do aleiro.
CAPITEL	Elemento situado sobre o fuste dunha columna e que adoita estar labrado con algún tipo de escultura.
CENEFA	Faja ornamentada
CHAPITEL	Terminación dunha torre de diversas formas e terminado en punta.
CIMACIO	Abaco
CIMBORIO	Elemento de forma cadrada ou octogonal que se eleva no cruceiro dunha igrexa para iluminala. É a base da cúpula
CIMBRA	Armazón de madeira que permite soste un arco ata que este poida sosterse por si mesmo.
CISTERCIENSE	Arquitectura medieval difundida pola Orde do Císter, caracterizada polo seu austeridade e que marcou a transición a estilo gótico.
CLAVE	Dovela central dun arco.
COLUMNA	Pé dereito de sección circular.
CORNISA	Elemento arquitectónico que está colocado sobre un entablamento, sobresaliendo.
CRISMÓN	Monograma de Cristo formado polos seus dúas primeiras letras que representa o principio e fin de todas as cousas.
CRUCERO	Lugar onde se cruzan as dúas naves dunha igrexa.
CRUZ LATINA	Forma de planta na que se cruzan dúas naves sendo unha máis curta que outra
CRUZ LATINA	Forma de planta na que se cruzan dúas naves sendo unha máis curta que outra
DINTEL	Bloque de pedra ou madeira que coloca sobre as xambas ou pés dereitos dun van, para soportar as cargas
DOVELA	Peza en forma de cuña que, unida a outras, forma o intradós dun arco.
ESCOCIA	Moldura ornamental do muro cuxa sección é máis de medio círculo cara ao interior
EXENTO	Elemento illado, non adosado ao muro
FRESCO	Pintura sobre muro de argamasa de area e cal e con pigmentos minerais mesturados con auga e cola.
FRISO	Elemento decorativo que hai entre o arquitrabe e a cornixa.
FRONTÓN	Triángulo que remata unha fachada, porta ou fiestra.
FRONTISPICIO	Frontal dun edificio. Fachada principal.
GÁRGOLA	Saída de auga dun edificio, xeralmente decorado con figuras fantásticas
GIROLA	Deambulatorio. Nave que circunda ao altar maior
IMPOSTA	Moldura final dos costados dun arco (xambas)

INTRADÓS	Superficie interior dun arco.
JAMBA	Cada un dos elementos verticais que sosteñen un arco ou dintel de porta ou fiestra.
LINTERNA	Elemento arquitectónico que sobre a cúpula do cruceiro serve para dar luz ao edificio.
MÉNSULA	Repisa no muro para soportar unha carga da bóveda
MODILLÓN	Peza cilíndrica superposta para facilitar a transición entre columna e alicerce.
MOLDURA	Elemento corrido sobre un muro que se utiliza para adornalo.
MORTERO	Mestura de cal, area e auga.
MOSAICO	Elemento decorativo formado pola combinación de "teselas" de cores e formando debuxos.
NEOCLASICISMO	Movemento artístico entre 1750 e 1840 que se inspira na antiga Grecia: A pintura está caracterizada por un trazado fino das liñas e cores claras.
NERVIOS	(Arquitectura) Arco que, cruzándose con outro ou outros, serve para formar a bóveda de crucería. É elemento característico.
ÓCULO	Van de forma circular
PANTOCRÁTOR	Representación de Cristo sentado cos Evanxeos e en actitude de bendición. Mosaico ou escultura coa imaxe de Cristo coa destra levantada e na esquerda os evanxeos.
PARTELUZ	Elemento vertical que divide a luz dunha porta ou fiestra (Ex.:Un mainel).
ALICERCE	Soporte cadrado ou de menos de oito lados, que fai a mesma función arquitectónica que a columna
PILASTRA	Alicerce adosado a un muro
PINÁCULO	Elemento da arte gótico que remata en forma piramidal un contrafuerte ou decora unha fachada
PLANTA CRUZ GREGA	Planta de igrexa cuxos brazos teñen a mesma lonxitude.
PLANTA CRUZ LATINA	Planta característica do medievo europeo cun brazo maior e outro menor cruzándoo.
PÓRTICO	Espacio cuberto e con columnas, situado diante dos templos ou outros edificios monumentais.
PRESBITERIO	Espacio previo ao altar separado por chanzos ou cancela da nave.
RETABLO	Armazón de madeira dun altar sobre o que se colocan todos os elementos decorativos, esculturas, relevos, pinturas, columnas, etc. Y que se empraza tralo altar. Adoita constar de: corpos, rúas, banco ou predela, ático e guardapolvo.
ROSETÓN	Fiestra circular de tracería moi utilizada polo estilo gótico.
ROSETA	Elemento decorativo circular formado a base de dovelas
SILLAR	Cada unha das pedras talladas que se utilizan nunha parede.
SILLAREJO	Sillar tosco e pequeno.
TEJAROZ	Beirado do tellado
TÍMPANO	Espazo triangular que forman as dúas augas na cornixa dun frontón
TOURO ou BOCEL	Moldura ornamental do muro cuxa sección presenta un semicírculo cara ao exterior.
TORSO	É unha estatua que só representa o tronco do corpo humano, sen cabeza, nin brazos, nin pernas.
TRIBUNA	Galería aberta sobre a nave central dun templo onde poden aloxarse os fieis.
VAN	Oco en muro ou parede.
FIESTRA XEMINADA	Fiestra partida en dúas.
VOLUTA	Espiral usada nos capiteis xónicos e posteriores.
ZÓCALO	Parte inferior do muro decorada dalgún xeito para diferenciala do resto. Úsase moito nos patios.